

ἀλλ' ἂν φευδῆ τὸν μέσον ὄρον ἔξω ὡς ἐδὲ ἂν
 τῆ πω ὑβουλία, καὶ δ' ἂν οὐ δέῃ ὑφ' ὑγ-
 χαίει, οὐ ὑφ' οὐ δὲ οὐ δέῃ. ἔπ' ὅτι πολλῶ
 φρονὸν βουλευόμενον τυχεῖν τὸν θεῶ, ταχῶ.
 ἐκκοῦ, οὐδ' ἐκείνη πω ὑβουλία ἀλλ' ὀρδο-
 τῆς ἢ καὶ τὸ ἀφελίμων, καὶ οὐ δέῃ, καὶ ὡς, καὶ
 ὅτε. ἔπ' ὅτι καὶ ἀπλῶς εὐ βουλευόμενον, καὶ
 πρὸς π τέλ. ἢ ἂν οὐδ' ἀπλῶς, ἢ πρὸς τὸ
 τέλος, εἰ δὲ ἔξω φρονόμενον τὸ ὄρδο βουλεύ-
 αται, ἢ ὑβουλία εἶν' ἀφ' ὀρδοτῆς ἢ καὶ τὸ συμ-
 φρονὸν πρὸς π τέλ. ἢ οὐδ' ἢ φρονόμενον ἀληθῆς
 ὑπόληψις ὄρειν.

Κεφάλαιον εα.

ΕΣπ δὲ καὶ ἡ σμῆσις καὶ ἡ ἀσωτία,
 καὶ δ' ἂν λέγομεν σμῆσις καὶ ἀσω-
 τῆς, οὐτε ὅλως τὸ αὐτὸ ὄπτημη, ἢ δὲ ἔξω πα-
 τῆς γδ αὐτὸ ἴσαν σμῆσις. οὐτὲ τις μία ἔξω καὶ
 μέγας ὄπτημη, ὅσον ἡ ἰατρικὴ περὶ ὕγειων
 γδ αὐτῶ ἢ γαμοπερία περὶ μαζῆς γαφ' οὐτε
 γδ περὶ ἔξω ἀγεί ὄντων καὶ ἀκνήτων ἢ σμῆσις
 ὄρειν, οὐτε περὶ ἔξω γαμομερίων ὄπου οὐμ' ἀλλὰ
 περὶ ὄν δπορήσειν αὐτὸς καὶ βουλεύσαστο
 διό, περὶ τὰ ἂν τὰ ὑφ' τῆ φρονόμενον ὄρειν ἴα
 ὄρειν τὸν σμῆσις καὶ φρονόμενον ἢ ὑφ' γδ φρ-
 νόμενον, ὄπτημη ὄρειν ἢ τῆ γδ δέῃ πρὸς τῆ ἢ
 μὲρ, τὸ τέλ. ἢ αὐτῆς ὄρειν ἢ δὲ ἔξω σμῆσις, καὶ π
 καὶ μόνον τὰ τὸ γδ ἔξω σμῆσις καὶ ὄξω σμῆσις.
 καὶ γδ οἱ σμῆσις, καὶ ὄσω σμῆσις. ἔστ δὲ, οὐτε
 τὸ ἔξω τῆ φρονόμενον, οὐτε τὸ λαμβάνειν, ἢ
 σμῆσις: ἀλλ' ὡσπερ τὸ μαζῆσις λέγεται
 σμῆσις, ὄπτημη καὶ τῆ ὄπτημη, οὐτως ἐν
 τῆ καὶ τῆ δέῃ ὄπτημη τὸ κρίνειν περὶ τού-
 των, περὶ ὄν ἢ φρονόμενον ὄρειν, ἀλλοῦ λέγοντος,
 καὶ κρίνειν καλῶς τὸ γδ ὄρειν, τῆ καλῶς τὰ
 καὶ ἐν τῆ δὲ ἐλήλυθε τὸ νόμον ἢ σμῆσις,
 καὶ δ' ἂν ὄσω σμῆσις, ἐν τῆς ἐν τῆ μαζῆσις
 λέγομεν γδ τὸ μαζῆσις, σμῆσις πολλὰ
 καὶ. ἢ δὲ καλοῦμεν γνώμη, καὶ δ' ἂν ὄ-
 γνώμονας καὶ ἔξω φαίμεν γνώμη, ἢ τῆ ὄπ-
 τῆσις ὄρειν κρίσις ὄρειν, σμῆσις δὲ τὸν γδ ὄπ-
 τῆσις ὄρειν φαίμεν ἔξω συγγνωμονικὸν καὶ
 ὄπτησις, τὸ ἔξω περὶ ἔξω συγγνωμονικὸν ἢ δὲ
 γνώμη ὄρειν κριτικὴ τῆ ὄπτησις ὄρειν δὲ, ἢ τῆ
 ἀληθῆς.

sed medius terminus falsus sit, quare neq-
 eadem erit bona consultatio, qua quod o-
 portet quidem assequetur quispiam, non
 tamen per quod oportet. Præterea fieri po-
 test, ut multo tempore aliquis, alicui verò
 cito consultans quippiam assequatur.
 ergo neque illa adhuc bona consultatio
 est: sed ea rectitudo, quæ secundum utili-
 tatem & id quod oportet, & sicut, & quan-
 do, existit. Fieri item potest, ut & absolute
 bene consultet quispiam, & ad quandam
 finē. Bona itaq; cōsultatio absolute ea est,
 quæ ad finē absolute: quædam verò bona
 consultatio, quæ ad quandam finem spe-
 ctans perficitur. Si igitur prudentium est
 bene consultare: bona consultatio recti-
 tudo ea esse videretur quæ secundum utili-
 tatem ad quandam finem spectat, cuius
 prudentia vera existimatio est.

CAPVT XI.

IAm verò perspicacia quoque est & he-
 betudo, quibus homines perspicaces at-
 que hebetes dicimus. neque omnino idē
 cum scientia vel opinione hæc est: omnes
 enim essent perspicaces. neque est vna a-
 liqua ex singularis scientiis, verbi causa ne-
 que medicina: de salubribus enim esset,
 neque geometria: nam circa magnitudi-
 nes versaretur, neque enim de iis quæ sem-
 per sunt, & motu carent, perspicacia est:
 neque de iis quæ quomodolibet fiunt: sed
 de quibus dubitaret quispiam, atque con-
 sultaret. Ideo circa eadem quidem, circa
 quæ prudentia, versatur: idem tamen pru-
 dentia & perspicacia non est. prudentia
 enim præceptiua est: quid enim agendum
 aut non agendum sit, finis est ipsius: per-
 spicacia verò indicatiua tantummodo, idē
 namque est perspicacia & bona perspicacia:
 perspicaces siquidem etiam bene per-
 spicaces sunt. Neque verò habere, neque
 acquirere prudentiam perspicacia est: sed
 sicut perspicere dicitur dicere, cum scien-
 tia quispiam vitur: ita quoque cum opi-
 nione vitur ad ea iudicanda, de quibus
 prudentia est, alio dicente: & iudicanda
 quidem rectè: bene enim & rectè idē est:
 & idem nomen hoc venit perspicacia, qua
 bene perspicaces homines sunt, ex ea sci-
 licet quæ in discendo consistit. discere en-
 im sæpenumero, perspicere dicimus. Iam
 quæ vocatur sententia, quæ bene scientes,
 & habere sententiam quosdam dicimus,
 est æqui & boni viri iudicium rectum. Cui
 rei id argumentum est, quod æquum &

bonum virum maximè esse ad consentiendum, id est ignoscendum idoneum, dicitur:
 æquitatem verò esse, habere consensionem & veniam circa singula. consensio
 autem sententia est indicatiua recta æqui & boni viri: recta ea est, quæ est veracis.